

POSEBNO BOGASTVO

MARJANKA OBLAK

(Govor predsednice Slovenske deklishe organizacije na 44. Mladinskem dnevu v San Martinu)

Danes smo vsi zbrani na 44. Mladinskem dnevu v Slovenskem domu v San Martinu. Ta je prvi od mnogih mladinskih dnevov, ki jih bomo v tem letu skupaj preživeli. Za nas mlade, ki radi hodimo v naše slovenske domove, so ti dnevi prav posebni, ker lahko na njih odpremo vrata vsem, ki se zanimajo za nas in jim pokažemo, kaj vse delamo med letom. Vsi vemo, da zahteva veliko truda in časa od nas, da redno hodimo v Dom, a to delamo z veseljem. Tukaj se čutimo povezane z ljudmi, ki gledajo na svet podobno kot mi, in ki hočejo kaj storiti, da bi ta svet vedno izboljševali, vsak po svojih močeh.

Ponosni smo na to, da smo se rodili v takih družinah, ki so nas vzgajale v duhu pripadnosti slovenski kulturi. Zato smo veseli, da imamo to srečo in blagoslov, da smo del vsega tega. Vemo pa tudi, kako važno je to posredovati, ker če tega ne bi pokazali drugim, potem ne bi imelo istega pomena. Danes vidimo veliko mladih, ki radi redno hodijo v Domove. A vemo, da nas je veliko več. Moramo se potruditi, da bomo znali pokazati, kaj vse pridobimo tukaj; morali bi imeti kot cilj to, da bi bili naši domovi pripravljeni vključiti čimveč mladih moči, ki bodo sodelovale z nami. Vsak od nas je pomemben. Občutek pripadnosti je temeljna potreba in krepost človeka. Mi imamo posebno bogastvo, tako kulturno, kot materialno, ker se lahko zatekamo v lepe in vzdrževane Domove, kjer se lahko združujemo in rastemo v zdravem vzdušju. Izkoristimo in gojimo to tudi v prihodnje, da nas bo vedno več!

Ko sodelujemo pri mladinskih organizacijah dobimo veliko več od vsega tega, kar mi damo. Veliko se naučimo in pridobimo za osebno rast, razvijamo naše talente, ki smo jih dobili od Boga. Kaj bomo pa iz tega naredili, pa odvisi izključno od nas. Ne gledamo vsi na vse stvari enako, in tudi nismo vsi dobri za iste stvari. Dela je pa kar dosti, za vsakega nekaj. V različnih okoliščinah so potrebne različne lastnosti, in to pride v poštev ko kaj pripravljamo skupaj in iščemo načine, da bi to pripravili čim bolje.

Zato smo hvaležni vsem, ki nam vedno stojite ob strani in nas spremljate s svojimi nasveti, dobro voljo in pomočjo. To nam veliko pomeni, ker nam s tem pomagata, da nadaljujemo delo, ki je do zdaj nepretrgoma združevalo mlade generacije v veri, športu in slovenski kulturi, predvsem v slovenskem jeziku skozi 63. let. Zdaj je prihodnost v naših rokah. Vsak izmed nas naj se prizadeva po svojih močeh, da bomo vse to, kar imamo, lahko posredovali naslednjim rodovom tudi v prihodnje, še za mnogo let.

V teh mesecih, ki so pred nami, se nam obeta kar dosti lepega dela. Vemo, da bomo v tem uživali. Vsak, ki je kdaj sodeloval pri kateri prireditvi dobro ve, koliko truda je potrebno, da se vsaka od teh pripravi. Dobro in lepo je, da pri tem podpiramo prav vse mladinske skupine s tem, da jih obiščemo, ko vsaka obhaja svojo obletnico ali druga praznovanja, in obenem izkoristimo te možnosti, da pletemo nova prijateljstva med nami. Zato korajžno glejmo v prihodnost in pojdemo novim izzivom naproti!

Ni na robu prepada

Hude krize, ki prizadeva Evropo, se Slovenija seveda ni mogla izogniti. Težave je še povečala kaotična politika prejšnje vlade. A o slovenskih težavah, predvsem v zvezi z Novo Ljubljansko banko (NLB) se vedno več piše v svetovnem tisku. Celo buenosaireski Ambito Financiero (glej sliko) je pretekli teden objavil kritičen članek. Kakšna je realnost?

Vlada se je na seji prejšnjega četrtka med drugim seznanila s podatki skrbnega pregleda NLB. Kot je pojasnil minister za finance Janez Šušteršič, ima slovenska največja banka za približno 15 odstotkov slabih terjatev, kar znaša približno milijardo in pol evrov. Rezultati skrbnega pregleda v NLB-ju so bili tudi tema srečanja koalicije tik pred sejo vlade. Predsednik SLS Radovan Žerjav je bil do rezultatov kritičen. Povedal je, da bo predlagal revizijo v banki, saj se podatki pregleda v NLB in Banke Slovenije močno razlikujejo, pri čemer gre za razlike v milijardah. Kritičen je bil tudi predsednik DeSUS Karel Erjavec. Vlada je sprejela tudi predlog zakona o Slovenskem državnem holdingu. Po besedah

ministra Šušteršiča gre za kompleksen zakon z veliko rešitvami. Na holding naj bi prenesli vse državno premoženje, pri čemer naj bi Kapitalsko družbo in Modro zavarovalnico upravljali ločeno, ter tudi slabe terjatve bank v državni lasti.

nikakršnega namena zaprositi za finančno pomoč in poudaril, da je Slovenija sposobna napraviti korake, potrebne za reševanje izzivov, s katerimi se sooča. Enako je poudaril tudi finančni minister Janez Šušteršič in dodal, da ni razlogov za paniko. Minister je svoje kolege seznanil, da je Slovenija za eno leto zagotovila kapitalsko ustreznost Nove Ljubljanske banke ter da bo skušala ta sredstva tudi s pomočjo zasebnih vlagateljev povrniti in zagotoviti trajan kapital. Poudaril je tudi, da bančni sistem ni ogrožen in da na področju javnih financ izvajajo predvidene reforme. Slovenskega bančnega sistema se je dotaknil tudi direktor urada za makroekonomske analize in razvoj Boštjan Vasle. Ocenjuje, da postaja vse bolj omejujoč dejavnik morebitnega okrevanja. Pojasnil je, da se je obseg slabih terjatev v zadnjih mesecih še povečal. Tudi Vasle je prepričan, da lahko Slovenija v tem trenutku sama reši svoje težave. Na njegovem uradu za zdaj tudi ostajajo pri svoji spomladanski napovedi, da se bo bruto domači proizvod letos predvidoma skrčil za približno odstotek.

¿Eslovenia será el sexto rescate?

Eslovenia va camino de convertirse en el sexto país de la zona euro en ser rescatado, según apunta el consenso «desde Londres a Varsovia», informó ayer Bloomberg. Este país, que adoptó la moneda única en 2007, está evaluando el costo de hacer frente a las pérdidas de su sector financiero, tras inyectar capital en su principal entidad, Ljubljanska Banka.

El primer ministro esloveno, Janez Janša, que declaró el 27 de junio que el país corre el riesgo de vivir un «escenario griego», afirmó dos días después en Bruselas que su Gobierno está «buscando todo lo posible para encontrar una solución» y evitar el rescate. «Cada vez es más probable que Eslovenia sea la próxima economía que pida la ayuda de la Unión Europea para su sector financiero», afirmó Micha Dylska, economista de BNP Paribas en Varsovia.

Por su parte ayer la Comisión Europea explicó que no ha recibido ninguna petición de ayuda económica por parte de Eslovenia ni tampoco espera de momento ninguna novedad en este sentido, según dijo el vocero comunitario Olivier Bailly.

«No hemos recibido ninguna solicitud», ha señalado en la reunión de prensa diaria de la Comisión Europea, en la que ha recordado que Bruselas está regularmente en contacto con Eslovenia, al igual que con los demás países de la eurozona y «no esperamos ningún acontecimiento próximamente» en este sentido. Recordó que Eslovenia ha recibido, al igual que sus socios, las recomendaciones por parte de la Comisión Europea y que, en cualquier caso «no tiene ninguna información concreta sobre esto», en referencia a las informaciones en la prensa eslovena de que el país podría convertirse en el sexto país del euro en pedir ayuda europea.

Desde que entró en la UE en 2007 la deuda pública eslovena se ha duplicado y en 2011 alcanzó el 47% del PIB.

El James la Comisión Europea aprobó temporalmente una nueva inyección de capital de 383 millones de euros hecha por Eslovenia al mayor banco del país, el Nuevo Banco de Ljubljana (NLB), según informó en un comunicado. El NLB, cuyos accionistas mayoritarios son el propio Estado y el banco belga KBC, representa un tercio del negocio bancario de Eslovenia, pero según los analistas no es el mayor problema del sector del país, que tendría hasta 4.000 millones de euros en créditos tóxicos. Además de autorizar de forma temporal a la nueva ayuda, la CE ha decidido abrir una investigación en profundidad sobre el plan de reestructuración del NLB que Eslovenia remitió tras el primer rescate del banco. Bruselas tiene «ochos» en estos momentos sobre la validez del plan y si el banco podrá continuar siendo viable sin apoyo público, explicó en un comunicado. Agencia EFE, y Ambito Financiero

12. Vseslovensko srečanje

Slovenci iz zamejstva in sveta so se v četrtek, 5. julija 2012, zbrali na Vseslovenskem srečanju v Državnem zboru. Tema srečanja je bilo medgeneracijsko sodelovanje. V parlamentu je potekal tudi prvi slovenski parlament za mlade.

Srečanje je v potekalo od 9h do 18h. Zbrane je ugodoma nagovoril predsednik Državnega zbora Gregor Virant in dejal, da so izseljenci pomemben del naroda in prispevajo k bogastvu naroda. Tudi ministrica Ljudmila Novak je dejala, da je tema zelo pomembna, da se s to problematiko srečuje pri vseh srečanjih z rojaki, ima pa zaupanje v mlade.

Zbrane je v polni veliki dvorani državnega zbora nagovorila tudi pisateljica in pesnica iz Gorice, Antonia Claudia Vončina. Sledili so vabljeni govorci tokratnega srečanja. Izr. prof. dr. Marina Lukšič Hacin, ZRC SAZU; dr. Matejka Grgič in izseljenski župnik v Nemčiji, dr. Zvone Štrubelj.

Razprava se je nadaljevala na dveh ravneh. V veliki dvorani so o medgeneracijskem sodelovanju spregovorili starejši rojaki, mlajši pa so o isti temi govorili v mali dvorani. Skupaj so se zbrali le pri nagovoru predsednika slovenske vlade Janeza Janše. Ta se je rojakom vnovič zahvalil za podporo pri samostojnosti in mednarodnem priznanju, opisal je aktualno stanje v Sloveniji in napovedal, da bodo v prihodnosti rojaki svojo voljo na volitvah lahko izražali tudi v elektronski obliki. Poudaril pa je: »Lahko ponovno rečem, da ste Slovenci, ki živite izven matične domovine, velik povezovalni element slovenske kulture in slovenskega naroda. V domovini pa vas ne cenimo le zaradi vašega prispevka k družbenemu napredku širom po svetu, ampak tudi zato, ker ne gledate na vse niste izgubili vere v domovino.«

Kot rečeno je bila ta dan tudi prva seja mladinskega parlamenta Slovencev po svetu. Zasedanje je vodila Tina Komel, ki je o zaključkih dejala: »Med mladimi ni več delitev, na Sloveniji pa je, da izkoristi ves intelektualni potencial.« Tina Komel je podpredsednica Komisije DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, ki je pripravila 12. vseslovensko srečanje. Predsednik Franc Pukšič pa je ob koncu dejal: »Ta spoved je tudi popotnica za nadaljnje delo naše komisije skupaj z drugimi matičnimi odbori državnega zbora.«

V Benečiji izginjajo zadnji ostanki železne zaves

Ne propagandna izmišljotina, temveč konkretno dejstvo. Kaj je bila železna zavesa, tale (ne)vidni izraz hladne vojne, torej delitve med dvema evropskima blokoma po drugi svetovni vojni, so še predobro vedeli naši slovenski rojaki iz Benečije. Ni težko razumeti, zakaj v teh krajih ni bilo razvojnih možnosti. Potrebno jih je bilo izprazniti, da bi imela vojska proste roke. »Hvala Bogu, da se je svet vsaj nekoliko spremenil«, piše odg. urednik msgr. Marino Qualizza v uvodniku petnajstdnevnik Dom, »sedaj je potrebno, da tudi mi kristjani damo svoj doprinos, da postaneta Benečija in Posočje spet kraja življenja in medsebojnega spoštovanja«. V Benečiji in Nadiških dolinah v teh dneh namreč izkopavajo in odstranjujejo zadnje pričevalce tistega dolgega časa. To so predvsem bunkerji, ki so bili zakopani v zemljo ali zvrtni v kamen v strahu pred napadom Varšavskega pakta z vzhoda. V 50. in 60. letih so zgradili kompleksen sistem podzemnih postojank kot del "linije Maginot" na meji s tedanjo Jugoslavijo. Poimenovali so ga tudi "goriški prag", saj je več kot 100 vojaških objektov predstavljalo prvo pregrado morebitnih prodorov na "razviti zahod", čeprav je potrebno upoštevati politično neuvrčenost Titove države. Gravitirali so na hrib Karkoš/Purgessimo in se odpirali v obliki črke V proti Barnasu/Vernasso na eni strani, čez Varh/Spignon tja vse do

Stare gore/Castelmonte na drugi. Usodo celotnega teritorija je krojila vojaška obrambna strategija: manj ljudi pomeni manj ovir za vojaške operacije. Beneški Sloveniji torej niso namenili politične ekonomskega razvoja, temveč pogubno in nepredstavljivo spodbujanje izseljevanja. S padcem Berlinskega zidu pred 23 leti se je tudi »naša Maginot« upokojila. Kljub temu, da na srečo ni bilo potrebe, je Benečanom povzročila veliko gorja. Danes jo odstranjujejo in odpirajo se novi časi. Pred kratkim so na Štupci na slovenski strani podrla veliko obmejno kritino nad cesto, v prostorih nekdanje vojske in carine gradijo velik turistični center. V Starem selu je kasarna že pred leti pustila prostor igralnici, na Kolo vratu pa turističnemu centru. V Prosnidu so prostori finančnih stražnikov postali kmečki turizem s polnopomenskim imenom »Brez mej«, pred kratkim (29. junija) so se v Špetru ponovno sestali župani in upravljalci iz Benečije in Posočja v iskanju skupnih razvojnih poti, predvsem turistične narave. Zadnji ostanki železne meje končno izginjajo, bolj trdovratno pa je odstranjevanje ideoloških pregrad, ki trdovratno žulijo nekatere »glave«. Argumentov za to, da obrnemo stran v dobro Beneške Slovenije in njenih ljudi, je več kot dovolj: boljši časi so že tu!

Jernej Šček
Novi glas, Gorica-Trst

STOLETNICA ROJSTVA

Spomin na dr. Julija Savellija

Primerno in potrebno je, da se spominjamo osebnosti, ki so bile pomembne v gradnji in razvoju naše skupnosti. Predstaviti jih mlajšim generacijam nam pomaga, da se ohranjajo korenine naše izseljenske biti. Taka osebnost je bil, brez dvoma, dr. Julija Savelli, čigar stoletnico rojstva smo obhajali te dni. V njegovo boljše poznanje objavljam članek, ki ga je v Almanahu našega srednješolskega tečaja za leto 2001 (RAST XXX) napisala Andrejka Puntar.

»Sem pevec in peti je vse mi na sveti. . .« pravi slovenska pesem. Ko na prireditvah slišim kako prepeva zbor Gallus, se vprašam, kako in kdo je zbor ustanovil. Takoj se spomnim, da je bil to dr. Julij Savelli. Ampak, kaj še vemo o njem? Vprašali bomo gospo Anko Gaserjevo, Julijevo hči, kaj nam lahko pove.

Rojen je bil 14. julija 1912 v Čelebiču, majhni vasi na bosansko-črnogorski meji. Ko je bil star 6 let, je družino obiskala teta Fani in se je s starši dogovorila, da bo Julija vzela s seboj v Slovenijo, da bo tam hodil v šolo. Oče je bil pozneje prestavljen v večje mesto Bosanski Petrovac, kamor je Julij hodil v počitnicah. Končno je bil njegov oče premeščen v Celje, kjer je obiskoval 2. in 3. razred meščanske šole. Tam ga je katehet Franc Lukman vprašal, kaj misli narediti po končani šoli. Odgovoril je, da učiteljske, a mu je bila bolj všeč pomorska vojna akademija, ampak zato bi bilo treba na gimnazijo, kjer bi se moral učiti francoščino in zaradi tega je vse splavalo po vodi. Na svoje stroške ga je Lukman dal učiti francoščino v zavod šolskih sester v Celju.

Že takrat je bil navdušen pevec, po očetu. V 5. razredu gimnazije je že vodil majhen zborček dijaškega društva »Svit«, kateremu je pozneje tudi predsedoval. Redno je pel pri farnem zboru Celjske opatije in v zboru celjskega Prosvetnega društva, vse skupaj z očetom.

Po končani maturi ni šel na pomorsko akademijo, pač pa na univerzo študiral pravo. V gimnaziji si je sam pomagal z inštrukcijami in si s tem kupoval knjige. V Ljubljani je bil eno leto domači učitelj v družini Bajt, dve leti v Cirilovem domu; ostala leta pa je imel stanovanje in hrano v Oražmovem domu. Točno nasproti so živeli Kristanovi in skozi okno sta se spoznala z Lijo, njegovo bodočo ženo.

Na univerzi je diplomiral leta 1936, dve leti pozneje pa še napravil doktorat. Vsa leta je bil član Akademskega pevskega zbora (eno leto je bil tudi zborov predsednik) in dve leti je vodil Akademski cerkveni pevski zbor.

24. februarja 1941, dober mesec pred začetkom vojne, ju je poročil brat Vilko. Njuno prvo stanovanje je bilo v Šiški.

Med vojno je bil dr. Savelli član Slovenske legije. Prišel je v roke nemške policije in prebil več mesecev v zaporih.

Ko se je Ljubljani bližala komunistična vojska je moral dr. Savelli misliti na rešitev življenja. Tako je 6. maja 1945 zapustil dom, nosečo ženo, hčerki Anko in Alenko, z upanjem, da se kmalu vrne. Odšli so peš do Celovca, a tam so tudi že bili partizani. Iz Celovca so odšli v Beljak in nato k Baškemu jezeru, od kjer so jih vojaški kamioni odpeljali v Udine, potem v Treviso, po nekaj tednih pa v Servigliano. Vmes ga je obiskala žena z Anko. Prišla je na skrivaj preko meje. Preživela je strahotne trenutke, ker je začela krvaveti (bila je noseča) in je zašla v partizansko bolnico. Ko so zvedeli, kdo je, so se začeli sumljivo obna-

šati in ko je to opazila, je ušla.

V Serviglianu so imeli Begunski pevski zbor, ki ga je vodil duhovnik in dober prijatelj dr. Savellija, Andrej Pogar. Zbor je bil v Rimu, imel več koncertov in bil sprejet v posebni avdienci pri Papežu Piju XII. Iz Servigliana, kjer je dobil sporočilo o rojstvu sina Julija, so jih preselili k morju v Senigalijo, njega in druge pa kazensko preselili v taborišče Reggio Emilia. Od tam ga je rešil minister dr. Miha Krek, ki ga je poklical v Rim v pisarno Slov. socialnega odbora.

Zveze z družino so bile zelo težke. Ga. Lija je morala sprazniti stanovanje in se preseliti k staršem. Dr. Savelli je izrabil vsako priložnost, da bi kaj poročal o sebi, saj je vedel, po pismih, kaj je v teh časih duševno prestala žena.

V Rimu je bil do maja 1948. V pisarni Socialnega odbora, kjer so urejali vse potrebno za emigracijo beguncev, predvsem v Argentino, je imel na skrbi zvezo z Mednarodnim rdečim križem za izdajanje potnih listov. Takrat je že imel boljše zveze z domačimi.

24. maja 1948 je prišel iz Genove v Argentino s francosko potniško ladjo Campana. Učil se je španščino in argentinsko pravo.

Šele 17. junija 1954, po devetih letih in po mnogih intervencijah pri argentinskih in ameriških oblasteh, je v pristanišču objel svoje najdražje: ženo Lijo, Anko, Alenko in Julija, ki ga je takrat prvič videl.

Takoj, ko je prišel v Argentino je opazil, da če hočejo ohranjati slovensko kulturo bi bilo treba kaj narediti.

Njegovo najlepše delo je bilo ustanovitev pevskega zbora Gallus, ki je bil, kakor je sam pravil, njegov duhovni otrok. Na ustanovnem občnem zboru, katerega se je udeležilo 33 pevk in pevcev, so izvolili odbor, ki so ga sestavljali Božidar Fink, predsednik, Marija Maček, tajnica, Vida Bedenčič in Rudi Bras, arhivarja. Za pevovodjo je pa bil izbran dr. Julij Savelli, ki je to delo vršil požrtvovalno, natančno strokovno in ves predan zboru.

Redne vaje je imel zbor v dvorani župnije sv. Julije. Komaj tri tedne po ustanovitvi je zbor imel svoj prvi krstni nastop na prireditvi revije Duhovno življenje, 17. oktobra 1948. Tako je dr. Savelli ustanovil pevsko družino Jakob Petelin-Gallus in bil skozi 36 let zborovodja. Samo Bog ve koliko ur je posvetil tej svoji ljubezni do slovenstva, priprave koncertov, pevske vaje, nastopi, sv. maše, razne prireditve, nove in zlate maše in še in še.

Njegovo delo je bilo priznano leta 1991, ko je zbor potoval po Sloveniji. Nadškof Šuštar mu je podelil priznanje sv. Cirila in Metoda za zaslužno delo na področju cerkvene glasbe.

Bil je tudi odbornik pri Zedinjeni Sloveniji, član načelstva SLS, podpisal je celo pristop SKD. Bil je večletni predsednik SKAS, dvakrat predsednik slovenske Pristave v Castelarju in profesor na srednješolskem tečaju. Ustanovil je list »Glas Pristave«. Bil je predavatelj kulturnih, socialnih in političnih tem ter ustanovni član Slovenske kulturne akcije.

Na cvetno nedeljo, 4. aprila 1993, je odšel k Vsemogočnemu po večno plačilo.

7. avgusta 1999 so v Slovenski hiši poimenovali sobo dr. Julija Savellija, v zahvalo za ves trud in delo ki ga je opravil za slovensko skupnost.

Dr. Julij Savelli, hvala Vam!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Plaz se ne ustavi. Spopadi se nadaljujejo in pridobivajo na razsežnosti. Geslo »Hočemo vse« (Vamos por todo) se izvaja v polni meri. Prepričanje vlade (predsednice) je, da če popusti, pokaže šibkost in se izpostavi porazu. Torej napovedujejo boj vsakega, ki si upa zanikati uradno zgodbo o uspehu. In če je kaj narobe, so krivi drugi; svet v krizi, nespretni guvernerji, privatna podjetja in združenja ... In ni videti konca tej politiki.

Tako ne bodo zmagali. Peronistična himna trdi da »vsi združeni bomo zmagali«. In Peron je sindikate imenoval »hrbtenico« tega političnega gibanja. Te dni se je ta hrbtenica dokončno zlomila. Saj ni to prvič v argentinski zgodovini. Takih razprtij je bilo že polno v preteklosti. A način in obsežnost sedanjega razkola je enkratna. Dejansko imamo pet različnih osrednjih delavskih organizacij: tri CGT in dve CTA. Tako se ne morejo boriti ne za delavske pravice niti za lasten vreden obstoj. Opazovalci že napovedujejo, da bo naslednja poteza vlade poseg v zdravstvene organizacije, ki delujejo v območju sindikatov. To bo po eni strani pomenilo vsaj nekaj dodatnih sredstev, ki jih vlada potrebuje, po drugi pa bodo delavske organizacije bolj šibke. Moyanove grožnje, ko je ponovno prevzel glavno tajništvo oslabiljene CGT, da bodo delavci »premislili« svoj volilni glas na prihodnjih volitvah, danes nikogar ne skrbi. Do prihodnjih volitev je krepko več kot leto dni in kakšen bo položaj takrat nihče ne ve. Jasno je, da Moyano napoveduje vstop v politiko. A brez povezav in brez široke strukture po državi nima vrednih možnosti. Čeprav je edini, ki stvarno in odločno napada vlado, bi le celotna povezava opozicije nudila kakšno možnost, da se uspešno postavi mejo absolutistični vladi. Kaj pa Scioli? Guverner province Buenos Aires še naprej prenaša kruto ofenzivo, katere glavni cilj je, da ga popolnoma onemogočijo, ali pa vsaj, da od njega dosežejo absolutno poslušnost. Ker mu zvezna vlada ne pošlje potrebnih fondov niti za plače ima rastoče težave, prestaja stavke javnih uslužbencev, a kljub vsemu še upa na predsedniško kandidaturu, čeprav celo vrabci na strehi čivkajo, da s tem ne bo nič v kraljestvu gospe Cristine. Bo prešel v opozicijo?

Udar na udar. Strategija vlade je, da se v kali zaduši vsak primer različnosti. Ne napada opozicije, ker te dejansko ni. Napada pa nevladne medije in na-

nje meče krivdo vseh težav. Kriv je tudi vsakdo, ki si upa pokazati na senčne strani opevanega »modela«. Tako je pretekli teden davčni zavod ukinil delovanje agencije za nepremičnine, katere lastnik si je upal javno povedati, da je položaj področja obupen, ker je zaradi vladnega »dolarskega monopola« kupno-prodajno delovanje padlo kar za 80%. Kdo si bo v takem stanju še upal odpreti usta? Tudi podjetniki se v javnosti klanjajo vladnim funkcionarjem in le v zasebnih pogovorih jasno povedo svoje mnenje o državnem tajniku Morenu. Temu zadržanju so, po poročanju časopisov, zapadli tudi člani diplomatskega zbora. Nihče javno ne izražaja mnenja o argentinskem položaju, niti o odnosih med Argentino in njihovimi državami. Posledica je vedno večja izolacija naše države. Celo italijanski predsednik Napolitano, ki bo na obisku v Južni Ameriki, se bo izognil Argentine. Je smiselno, da upamo, da bi v Buenos Aires prišel Janez Janša?

Zavira ali pomaga? Zadnje razlage celotnega vladnega zbora, glede gospodarskih težav v katere je zapadla Argentina je, da se je tudi na nas zrušila svetovna kriza. A to ni popolnoma res. Svetovni kolaps se gotovo odseva tudi v Argentini. A soja, ki je glavni steber na katerem sloni argentinski izvoz, presega vse zgodovinske rekorde. V podobni meri rastejo cene tudi pšenici in koruzi, ki jih ima Argentina še v izobilju. Krivda za padanje izvoza je bistveno v nesorazmernosti valute. Če razlika med uradnim dolarjem in ceno na črnem trgu dosega že 40%, je jasno, da nekaj ni v redu. Izvoz argentinskih avtomobilov, ene dosedanjih zvezd domače industrije, pada zaradi manjše svetovne porabe, pa tudi zaradi previsokih cen. Argentinska industrija ni več kompetitivna. A največja nevarnost je v državnem deficitu, ki bo letos poskočil kar za 75%. Vlada si izposoja denar v pokojninskem skladu, v Narodni banki, v Centralni banki ... Ta posojila so letos dosegla že 45.000 milijonov pesov. Odprava podpor, tako brezposelnim kot družinskih doklad ali pa subvencij transportu in javnim storitvam pa je trenutno ustavljena. Ne upajo si bezati v sršenje gnezdo ljudske nejevolje. A niti tega ne izkoristi opozicija, ki nadaljuje zimsko spanje. Le v enem kažejo edinost: v namenu, da preprečijo ustavno reformo, ki bi gospe dovolila ponoven predsedniški mandat. Bo to držalo?

NUK in izseljenstvo

V Narodni in univerzitetni knjižnici (NUK) so 4. julija odprli dve razstavi na temo slovenskih izseljencev v Kanadi. Ena je posvečena slikarju in pisatelju Tedu Kramolcu iz Toronta, druga je iz gradiva, ki ga hranijo v knjižnici, spregovorila o Slovencih v Kanadi.

Razstava *Z besedo in risbo - Ted Kramolc, 90 let* je posvečena slikarjevi in pisateljevi obletnici ter skuša odgovoriti na vprašanje, kdo je Slovenec Božidar Ted Kramolc, ki od leta 1948 živi v Kanadi.

Plečnikov učenec, ki je slikarsko izobrazbo nadgradil na Umetnostni akademiji v Ontariu, ima za sabo vrsto samostojnih in skupinskih razstav v Kanadi in ZDA, razstavlja pa tudi v

Sloveniji. Vmes ustvarja z besedami. Po letu 1991 so v Sloveniji izšle štiri njegove knjige, roman Tango v svilenih coklah pa je bil leta 2003 v ožjem izboru za literarno nagrado kresnik.

Kanada, dežela neskončnih gozdov in javorovega sirupa, je znana tudi kot država, kamor se je v več valovih priselilo na milijone ljudi z vsega sveta. Rezultat dolgoletnih migracij so številne kitajske, italijanske, grške in druge skupnosti v večjih kanadskih mestih. Med priseljenci so bili tudi številni Slovenci, ki so med bolj dejavnimi slovenskimi skupnostmi v svetu. Zdjaj naj bi jih tam živelo okrog 30.000.

Prvi Slovenci so prišli v Kanado na začetku 20. stoletja, druga skupina je

pribežala po drugi svetovni vojni, tretji val je sledil v 60. letih prejšnjega stoletja. Naselili so se v vseh kanadskih provincah, večinoma pa v Ontariu, Quebecu, Alberti in Britanski Kolumbiji.

Dvodelna razstava Med Slovenci v Kanadi, ki je nastala v sodelovanju z Inštitutom za slovensko izseljenstvo in migracije ZRC SAZU, prikazuje življenje in delovanje kanadskih Slovencev. V avli pred veliko čitalnico NUK prikazuje tradicionalne oblike druženja Slovencev skozi organizirano društveno dejavnost, v razstavnem prostoru SAZU pa je hkrati na ogled razstava o tem, kako vidi svojo izseljensko zgodbo mlajša generacija potomcev izseljencev, piše na spletni strani NUK.

ŠOLA FRANCETA BALANTIČA

Praznik državnosti

V sobotni slovenski šoli Franceta Balantiča v San Justo smo zelo ponosni na svoje korenine. Zato tudi polagamo izredno pozornost na zgo-

k vam in glasno zakličemo vsem: dober dan!»

Zarajali so učenci prvega, drugega, tretjega in četrtega razreda, ritmično so se premikali v nastudiranih korakih, prepletali bele, modre in rdeče trakove in našim očem podarili krasno sliko v koordiniranih taktih.

Z globokim prepričanjem so iz njihovih mladih grl zazveneli verzi recitacije:

*Rojstni dan praznuješ danes,
ti Slovenija vesela.
Dan državnosti je tu,
naša šola ti bo pela.*

*Pel Prešeren je o lepoti
naših dedov domovine
in zato podoba tvoja
iz srca nam ne izgine!*

*Tudi mi učenci mladi
tvojo himno lepo znamo,
dala si nam krasne pesmi,
radi te zato imamo.*

Poslovali so se s pesmijo; z ubranimi glasovi so ob spremljavi kitare ge. Kristine zapeli slovensko ljudsko pesem *Čuk se je oženil*.

Učiteljice sodelujočih otrok, ki so poskrbele za odličen program so Marta Petelin, Ani Malovrh, Uršula Urbančič, Kristina Skvarča Šenk, Marija Zupanc Urbančič, Alenka Zupanc Urbančič, Bernarda Krajnik in Nadja Miklič. Scenski prostor je pripravila ga. Cilka Bregar Bruno s pomočjo staršev otrok Balantičeve šole; za zvok je poskrbel Ignacij Mehle.

Za konec smo v en glas ponosno zapeli Sloveniji za rojstni dan *Slovenija v svetu*.

mit

dovino domovine naših prednikov. Važna je polpreteklost, kjer najdemo vzroke, da je danes Slovenija rojstna zemlja le staršev in starih staršev - ne pa naša - in važna je tudi novejša zgodovina, ki je našim učencem tako blizu, saj so bili vsi rojeni že pod svobodno, osamosvojeno Slovenijo, ki jim danes nudi evropska obzorja.

Za praznik slovenske državnosti so šolarji Balantičeve šole v soboto 30. junija z vedrimi, prišrčnimi, nasmejanimi obrazi zaželeli vse najboljše slovenski državi.

Slovesnost je vodila ga. Irena Urbančič Poglajen. Povabila je zastavonoše Cintijo Oblak, Damjana Malovrha in Kristjana Šenka naj s slovensko zastavo vstopijo v dvorano, da bi zapeli slovensko državno himno.

Sledile so besede slavnostne govornice ge. Lučke Bergant Uštar. Poudarila je, da je za naš mesec junij posebno drag čas, v katerem se na poseben način spominjamo na tisoče mladih življenj, ki so ugasnila, ker so se naši junaki odločili za najvišje vrednote. Spominjamo pa se tudi tistih, ki so bili presajeni v novi svet in prinesli Slovenijo v Argentino. Opisala je čas, ko je Slovenija 25. junija 1991 samostojno stopila pred svet in svet jo je sprejel. Pozvala nas je, naj bo srčna in tudi odgovorna ljubezen do naše domovine onkraj morja naš poklon vsem, ki so se borili, zapustili Slovenijo in celo darovali življenje, da bi nam začrtali pot do svobode.

Najmlajši iz I. in II. vrtca so nam s svežim glasom recitali pesmico, ki se je glasila: »Pozdravljamo danes, že vsi ste zdaj tu, otroci, odrasli, dobrodošli pri nas. Mi vsi smo Slovenci, ki pridemo

SLOVENSKI UPOKOJENCI

Potovanje v Salto

Upokojenci iz raznih slovenskih domov smo potovali v Salto in sicer od 5. do 11. julija. Kljub temu, da je bila vožnja zelo dolga (24 ur), smo jo dobro prenesli, ker je bil avtobus zelo udoben.

Prvi dan smo opravili poldnevni izlet v 500 let staro Las Caldera. Nad njo se dviga 24 m visok Kristusov spomenik.

Drugi dan smo se napotili na hrib »Cerro de las apariciones« (Hrib prikazovanj), ki ga imenujejo »Svetišče Brezmadežne Matere svetega eharističnega srca Jezusovega«. Na tem hribu se vsako soboto zbira tisoče ljudi iz vse Argentine k molitvi in čaščenju Matere Božje. Vse to po naročilu Marije, ki se je prikazovala gospe Mariji Liviji od 1990. Ta gospa po končanih obre-

dih polaga romarjem roko na ramo in veliko jih omedli. S tem polaganjem posreduje blagoslov. Romarji pričajo o mnogih čudežih.

Tretji dan smo imeli celodnevni izlet v »Quebrada de Humahuaca«. Videli smo hribe v več barvah, občudovali to nenavadno naravo in imeli stik z originalnimi prebivalci Omaguacas. V mestu Humahuaca je na 3000 m višine impozanten spomenik na čast herojem neodvisnosti, ki so premagali špansko vojsko.

Naslednji dan smo pa potovali po dolini »Quebrada del rio de las Conchas«. Cesta je urezana v pobočje hribov in kdaj pa kdaj je bilo katerega izmed nas kar strah. Treba je omeniti naravno znamenitost »Garganta del diablo«, to je velikanska odprtina sredi gora. Cilj potovanja je bil kraj Cafayate, ki je središče obsežnih vinogradov. Po obisku enega vinogradnih podjetij in tipičnem kosilu ob spremljavi pevca s kitaro smo se napotili nazaj proti Saltu in prišli tja že ponoči.

S tem se je skoraj končalo naše bivanje v Saltu, saj smo se drugi dan že odpravili nazaj proti Buenos Airesu. Hvala Bogu, da je vse steklo tako lepo in tako potovanje priporočamo vsem. Za vse to se moramo zahvaliti Pavli Kovač Škraba, ki vedno tako skrbno pripravi vse z dobro voljo.

vju

SAN MARTIN

Doživeta domobrankska proslava

Kot vsako leto, in to že nad 50 let, smo se Sanmartinčani zopet zbrali v prostorih slovenskega doma, da smo se skupno povezali ob spominu vsek žrtev komunistične revolucije in okupacije med leti 1941-1945 na Slovenskem.

Doživeta domobrankska proslava, se je dovršila v nedeljo, 10. junija, takoj po sveti maši v kapeli zavoda Srca Jezusovega. Tudi med obredom

smo zbrano ob skupni pesmi in molitvi zaprosili Bogu za dušo tistih, ki so bili stanovitni Njemu, Narodu, Domovini, in so zato mučeniško umrli.

Slavnost se je začela s spoštljivim molkom in zbrani pred spomenikom Marije Pomagaj in skrinjo z

zemljo Kočevskega roga, ob prikazovanju avdiovizuala, pretresljivih in ganljivih slik, katere je povežala Regina Truden Leber in zbrala

iz knjige *Domobranci zdravo - Bog daj*, avtorja Aleša Noseta. Povežane so bile tako, da so prikazale begunstvo, vetrinjsko polje ter vrnitev in mučeništvo, medtem, ko je inž. Anton Podržaj recitiral pesem Jeremija Kalina *Vetrinjsko polje*. Nato nam je prebral odlomek svoje knjige *Odtrgane spominčice*, inž. Jože Lenarčič, kjer opiše doživete in srčne bolečine tistih, ki so bili v begunskih taboriščih odtrgani svojih družin, domov in domovine. Nato je Sanmartinski pevski zbor, pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic, čustveno zapel pesem *Vernih duš dan*.

Zaključili smo spominsko proslavo s petjem pesem *Moja domovina*, ob zvokih originalnega traka, ki so jo zapeli domobranci leta 1945.

Bivši domobranci: Slavko Truden, Franc Zorec in Janez Šušteršič

ZVEZA SLOVENSKIH MATER IN ŽENA

To je naše delo

Vsak drugi četrtek v mesecu se v Slovenski hiši zbiramo zato, da delamo za naše potrebne rojake. Takrat nas gospod dr. Jure Rode obogati z duhovnimi mislimi. Velikokrat se sprašujemo kaj lahko še naredimo

za druge, kako lahko pomagamo, kako jim lahko krajšamo čas ali pa na kakšen način lahko pridemo do njih. Res je, da so med nami rojaki, ki imajo hude ekonomske težave in bolezni. Drugi pa so hvaležni za obiske in prijazne besede. Vsem radi pomagamo. Če veste za koga, ki naj bi bil v stiski vas prosimo, da nam to sporočite, saj ni večjega zadoščanja kot v tem, da delamo za druge.

V četrtek 14. junija smo, kot po stari navadi, pripravile pakete z nepokvarljivo hrano, dar bratov Klemenčič. Iz srca hvala za prispevek! To pot smo pripravile štirideset paketov. Ni nas bilo veliko a vse smo navdušeno delale. Če bi kdo hotel sodelovati pri takih pripravah, ki so dvakrat na leto, nam bo v veselje.

Sedaj se pa pripravljamo na našo obletnico, ki bo prvo nedeljo v septembru. Imamo že na razpolago

srečke, ki bodo žrebane tisti dan. Prosimo, da pridno segate po njih. Na ta način bomo lahko nadaljevale z gmotno pomočjo. Zahvaljujemo se vsem tistim, ki nam darujete denar zato, da ga razdelimo potreb-

nim mesec za mesecem. Ekonomska kriza je prizadela veliko slovenskih družin. Za konec pa besede Antona Stresa: »Preden kaj dam, sem dobil; preden kaj izgubim, sem bil obdarjen; preden kakšno izgubo obžalujem, se moram za izgubljeno stvar zahvaliti, da mi je sploh bila podarjena.«

Že vnaprej vas vabimo na našo obletnico, ki bo v nedeljo 2. septembra v Slovenski hiši!

MČK

MENDOZA

Praznovanje dneva državnosti

Spoznanje in ohranitev narodnih vrednot in ljubezen do Slovenije, ki smo podedovali od svojih prednikov, sta namen in stalna skrb našega Društva. Dan državnosti in nova obletnica dolgoletnih prizadevanj za samostojno državo smo letos usmerili ne samo na spomin zgodovinskih dogodkov, marveč tudi k spoznavanju in krepitevi doživljanja v srcu mladih, ki se pripravljajo na prevzem odgovornosti Slovenije v svetu, Slovenije v Mendozii.

Na nedeljo 24. junija 2012 smo pričeli slavnost z zahvalno sv. mašo. Po odmoru smo se zbrali pri pogrnenih

Zastave in narodne noše

mizah. Sledilo je petje obeh državnih himen; nato je mladi Nikolaj Štumberger, navzočim podal svoj govor, svoje misli o prazniku. Za uvod je prebral zgodbo Praznik setve, začetek sage o Karantaniji, 1. del KRALJ SAMO, ki je leta 2010 napisal Ivan Sivec. Takole je pričel:

»Neke nove pomladi se je pred ljudmi znašel tujec in se začudeno zastrmel v bistro vodo, obdelana polja, prijazen veter, ki je zibal veje, lepo rastoč sadovnjak, v prastari gozd, visoke planine, skalnate votline. Začudeno se je zastrmel v bistro vodo in vprašal prvega, ki ga je srečal: »Pa je to, prijatelj moj, tvoja reka? Se pravi da si ribič?« Domačin mu je odvrnil: »Da, to je moja reka! Če ne bi bilo reke, ne bi tukaj pogljal korenin. Reka pa mi ne daje samo rib, temveč je to voda, ki ima stotero dobrih rok.« Tujec je z roko pokazal na obdelana polja in vprašal: »Pa so to, prijatelj moj, tvoja polja? Se pravi, da si kmet?« Domačin mu je odvrnil: »Da, to so moja polja! Če ne bi bilo polj, ne bi imel spomladi kam posejati semena. Polja pa mi ne dajejo samo novega zlatega zrnja, temveč so moja mati preživetja, sreča in obup, življenje in smrt.« Tujec je z roko pokazal na prijazen veter, ki je zibal veje, in vprašal: »Pa je to, prijatelj moj, tvoj veter? Se pravi, da si sanjač?« Domačin mu je odvrnil: »Da, to je moj veter! Če ne bi bilo vetra, ne bi poznal ne sanj ne viharjev. Veter pa mi ne čisti samo zrak, temveč me tudi usmerja v zdravo življenje.« Tujec je z roko pokazal na lepo rastoč sadovnjak in vprašal: »Pa je to, prijatelj moj, tvoj sadovnjak? Se pravi, da si sadjar in čebelar?« Domačin mu je odvrnil: »Da, to je moj sadovnjak! V dar sem ga dobil od dedov, prepustil ga bom vnukom. Ne daje pa mi samo plodov, temveč mi podarja tudi pesem ptic, razkošje cvetov, sladkost mojih drobnih prijateljic.« Tujec je z roko pokazal na prastari gozd in vprašal: »Pa je to, prijatelj moj, tvoj gozd? Se pravi, da si drvar in lovec?« Domačin mu je odvrnil: »Da, to je moj gozd! V njem najdem toliko drv, da me nikoli ne zebe in da imam lahko vedno svoj ogenj. Ne daje pa mi samo drv in živalskega plena, temveč tudi drhtenje mogočnih krošenj in skrivnostne pogovore divjadi.« Tujec je z roko pokazal na visoke planine in vprašal: »Pa so to, prijatelj moj, tvoje planine? Se pravi, da si pastir?« Domačin mu je odvrnil: »Da, to so moje

Govornik Nikolaj Štumberger

planine! Sam sem jih iztrebil, da imajo moje ovce poleti pašo. Pa nimajo samo ovce paše, temveč imam sam tudi veselje z živino.« Tujec je z roko pokazal na skalnate votline in vprašal: »Pa so to, prijatelj moj, tvoje votline? Se pravi, da si vojščak?« Domačin mu je odvrnil: »Da, to so moje votline! V njih najdem zavetje pred slabim vremenom, pred zvermi, pred vsakim sovražnikom. Ne dajejo pa mi le zavetja, temveč se v votlinah lahko tudi pripravim pred vsako hudo vojsko na nov boj.« Ko se tujec ni in ni mogel načuditi, mu je domačin razložil:

»Ja, res, to je moja dobra zemlja, moj mili dom, moja lepa domovina! Tako lepa pa je zato, ker jo vsako pomlad na novo posejemo z novo ljubeznijo, novim delom, novimi sanjami. To storimo zato, ker nam izročilo dedov govori: 'Brez setve ni žetve'. Zato je za nas praznik setve - ne glede na to, kakšna bo pozneje žetev - vedno največji praznik.«

Potem se je govornik vprašal:

Kako čutim jaz Dan državnosti?

Prva stvar, kar mi pride na misel je, da je podoben praznovanju argentinske neodvisnosti. To pomeni, da praznujemo osvoboditev naroda, konec podreditve naroda tuji nadvladi.

Vendar pa iz moje perspektive, z vidika osebe ki pripada drugi ali tretji generaciji Slovencev rojenih izven Slovenije, je to pravzaprav praznik naroda, ki je več kot 12 tisoč kilometrov oddaljen od mojega rojstnega kraja in sem ga do sedaj imel priložnost obiskati samo enkrat. Zato se vprašam: ali lahko čutim to praznovanje kot moje? Ali ni to praznovanje last naših starih staršev, ki so živeli v rodni domovini? Težko se je počutiti del Dneva neodvisnosti države in zemlje, če nismo bili rojeni ali če nismo živeli na njenih tleh. Država je politični koncept, ki se nanaša na organizacijo socialne, ekonomske in politične suverenosti, ki ga tvorijo vrsto institucij in ima moč, da ureja nacionalno življenje na določenem območju. Imeti lastno državo je tudi velika dobrina, saj lahko narod v svobodi izbere lastno prihodnost.

Kljub temu, je narod prej kot država; lahko najdemo v konceptu naroda pomen današnjega praznovanja. Čeprav ne bi bili del slovenske države in ne bi imeli državljanstva, nihče ne more zanikati, da pripadamo slovenskemu narodu. To je obseg in pomen, ki ga želim podati na ta dan, kot član druge ali tretje generacije Slovencev v izseljenstvu.

Koncept naroda vključuje pripadnost občestvu ljudi s skupnimi kulturnimi značilnostmi. V narodu, »kulturna identiteta« postane bistvena. To pomeni, da različni ljudje, ki živijo v različnih geografskih krajih in govorijo različne jezike, se lahko vedno čutijo člani naroda, ker si delijo kulturne značilnosti (jezik, vero, tradicijo, zgodovino, glasbo, ples, hrano, igre in še več). Adam Smith pravi, da je narod človeška skupnost z lastnim imenom, ki ima skupne mite o prednikih, ki deli zgodovinske spomine, enega ali več elementov skupne kulture in določeno stopnjo solidarnosti. Filozof Ernest Gellner izraža sledečo definicijo: dve osebi sta istega naroda, samo če si delita isto kulturo in se prepoznata v istem narodu.

Torej proslaviti dan državnosti ni samo praznovati osvoboditev Slovenije. Ne praznujemo samo, da je Slovenija postala samostojna, temveč praznujemo, da smo del slovenskega naroda in da je ta narod dobil neodvisno državo. Ker smo del te kulture, si delimo isto kulturno identiteto in ta identiteta je priznana po vsem svetu.

Kot otroku sta mi družina in Slovenski dom vsadila značilnosti te kulture: jezik, glasbo, ples, hrano, vero. Danes se čutim del slovenskih značilnosti in kulture in potrjujem, da so moja last, moje neizmerno bogastvo, bogastvo druge, tretje in že četrte generacije rojenih v tujini.

Zgodba ob začetku, dialog med tujcem in domačinom, govori o geografskih značilnostih, ki dokazujejo, da je domačin lastnik domovine. Na koncu sem želel vključiti dialog o kulturnih značilnosti in da kdor jih ima, se lahko počuti del naroda ter ima pravico do današnjega praznovanja.

Zgodba pravi:

Pred ljudmi se je znašel tujec in se začudeno zastrmel v ljudske ples, hrano, jezik, ki so govorili, izraz njihove ljubezni do petja in glasbe, in vprašal prvega, ki ga je srečal: »Pa je to, prijatelj moj, tvoja hrana, tvoj jezik, tvoje pesmi, tvoja glasba, tvoja vera?« Domačin mu je odvrnil: »Da, to so moja hrana, moj jezik, moje pesmi, moja glasba, moja vera! V dar sem jih prejel od dedov, prepustil jih bom vnukom. Ta kultura pa mi ne daje samo identiteto, temveč tudi polepša in obogati mojo dušo.«

»Da, res, to je moja dobra kultura, moja identiteta, moj narod! Tako lepa pa je zato, ker jo vsako leto na novo posejemo z novim delom, novimi sanjami, novim dnevom dr-

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Prijateljstvo

To je ena najlepših lastnosti človeka. Pravo prijateljstvo je možno samo med ljudmi.

Smo lahko prijateljsko razpoloženi do katere od domačih živali, na primer do psa. A to še

ni pravo prijateljstvo, ki je možno samo med dvema osebama.

Vsi imamo potrebo po prijateljih in vsi moramo biti enaki do vseh. Tudi Jezus je imel prijatelje, na primer, Lazarja in se je na oddih zatekel v njegovo hišo.

Lepo je imeti resničnega prijatelja. Na njega se lahko zaneseš in mu moreš tudi vse zaupati. Potrebno je, da si izbereš takega, a isto velja, da si tudi ti tak do drugih. Oba si morata prizadevati za pravo prijateljstvo.

Tega ne smeš nikdar zlorabljeni v svoje namene in koristi. On naj bi bil tvoj prijatelj. Pa tudi ti ne smeš tega dopustiti, če bi kdo hotel zlorabljeni tvojo naklonjenost. Iz tega je jasno razvidno, da je prijateljstvo delavno prizadevanje vsaj dveh oseb.

Od pravega in dobrega prijateljstva, morajo vsaj tisti, ki naj bi bili prijatelji, imeti dobre koristi. Zato pravi prijatelj ni in ne sme biti sebičnež.

Po možnosti, biti prijatelju vedno na razpolago, je gotovo prva zahteva pravega prijateljstva. Ker se vsi medsebojno potrebujemo, imejmo tudi roke odprte na izven in isto lego naj ima še naše srce.

Ni lahko biti resen prijatelj in je to velika zahteva za vse. Kot prijatelji moremo napraviti veliko dobrega. In oni nam.

Imeti dobrega prijatelja in biti tak do drugih, je velik zaklad. In ti niso raztreseni povsod in za njih pridobitev je potrebno veliko truda, ker, česar je malo, je tudi dražje.

Kdor najde ta zaklad, je resnično srečen. In nikdar ne bo odveč, če bomo prosili za dobrega prijatelja in če bomo tudi mi taki do vseh ostalih.

Med petjem zbora

žavnosti. To storimo zato, ker nam izročilo dedov govori: 'Brez setve ni žetve'. Zato je za nas praznik setve vedno največji praznik.«

Vi starši in stari starši ste posadili duh slovenskega naroda svojim otrokom in vnukom. Zdaj naj bi sadovi vaše setve začeli tudi sejati duh slovenskega naroda v novih generacijah, tako da bi se vsi v prihodnosti počutili del slovenske kulture. »Pa je to, prijatelj moj, tvoj dan državnosti? Se pravi, da si Slovenec?« »Da, to je moj dan! Praznujem ga, ker sem del tega naroda.«

Tako je končal govornik svoje razmišljanje.

Nato je Pevski zbor zapel tri pesmi, med njimi tudi: Slovenska dežela. Pevski zbor je tudi letos priredil kosilo, okusnega piščanca, »pollo al disco«. Z navdušenjem so mladi pomočniki na dvorišču kuhali, izkušena dekleta in žene pa pomagale v kuhinji. Praznično navdušenje narodnega praznika so mladi pevci potrdili s svojo postrežbo pri mizah.

Praznovanje je končalo z žrebanjem sladkih tort in pivca. Pripravile so jih za to priložnost spretne članice zbora. Veseli smo končali nedeljsko proslavo, ne samo zaradi obletnice samostojne domovine Slovenije, marveč tudi, ker smo doživeli izraz mladega tretjega rodu, ki zavedno pripada slovenskemu narodu in se počuti del narodne kulture.

Dan državnosti je bil dan žetve!
Živijo Slovenija - na mnoga leta!

Božidar Bajuk

NOVICE IZ SLOVENIJE

TOČA IN SUŠA

Močan dež s točo je v sredo 11. julija po več krajih v Sloveniji poplavljal večje število objektov in podiral drevje. Neurje je škodo povzročilo v Ljubljani, Bovcu, Prekmurju in mariborskem območju. Po prvih podatkih je toča naredila v Prekmurju precej škode na poljščinah, sadovnjakih in vinogradih. Medtem ko prve ocene škode v kmetijstvu po zadnjih neurjih s točo še niso znane, že poročajo o škodi zaradi suše, ki je prizadela skoraj 100.000 hektarjev kmetijskih površin. Zaradi suše je večina kmetijskih rastlin utrpela nepopravljivo škodo, posledice pa najbolj odražajo na travinju in koruzi, na vrtninah in v nasadih jablan.

UMRL JE IGRALEC POLDE BIBIČ

V Ljubljani je v 80. letu starosti umrl slovenski gledališki in filmski igralec Polde Bibič, pedagog, literat in dolgoletni član ansambla ljubljanske Drame, ki je za svoje bogato umetniško delo prejel Prešernovo in Župančičevo nagrado ter Borštnikov prstan. Njegov igralski opus obsega več kot 145 naslovov gledališkega repertoarja, nastopil pa je tudi v 200 radijskih igrah, 36 filmih, 43 TV-dramah, 23 TV-serijah in treh kratkih študentskih filmih. Pokopali ga bodo v ožjem družinskem krogu, v njegov spomin pa bo v ljubljanski Drami 6. septembra žalna slovesnost, ki bo imela značaj spominsko-umetniškega dogodka.

JELINČIČ NE BO KANDIDIRAL

Predsednik SNS Zmagor Jelinič je povedal, da ne bo kandidiral za predsednika republike. Kot napoveduje, bo njegovo delo v bodoče usmerjeno v ponovni vstop njegove stranke v DZ, več pa se bo lahko posvečal tudi svoji družini.

SREBRENICA JE PRVORAZREDNA, HUDA JAMA PA DRUGORAZREDNA

Predstavnici ženskega združenja Zemzem sta ob 17. obletnici genocida v Srebrenici predsedniku republike Danilu Türku podelili simbol Srebrenice. Predsednik se je ob tem zavzel za dosledno skrb za spoštovanje spomina na žrtve genocida v stikih s političnimi in drugimi predstavniki BiH, poudaril pa tudi pomen dobrega informiranja o njem. Maribor se je v letu, ko gosti Evropsko prestolnico kulture (EPK), pridružil mestom, ki so v spomin na žrtve holokavsta položila tlakovce spomina. Položeni so bili na treh lokacijah, na eni od njih pa jih je simbolično položil tudi predsednik republike Danilo Türk.

PO SVETU

NARKOKARTEL

Balkanski kokainski kralj Darko Šarić je ponudil nagrado 10 milijonov evrov za umor šestih srbskih politikov, ker so odgovorni za propad njegovega mamilarkega imperija. Kot poroča beograjski časnik Press naj bi bila med tarčami bivši srbski predsednik Boris Tadić ter notranji minister in mandatari za sestavo nove vlade Ivica Dačić. Časnik podarja, da gre za zanesljive informacije, s katerimi sta seznanjena tudi srbski predsednik Tomislav Nikolić in njegov kabinet. V predsednikovem kabinetu so za časnik povedali, da so že večkrat opozarjali na resno nevarnost, ki grozi Tadiću in drugim, ki so se v prejšnji vladi borili proti organiziranemu kriminalu. Po pisanju srbskega tiska naj bi se Šarić, ki je na begu od leta 2009, skrival v Južni Afriki.

SOJENJE MLADIČU

Na sodišču za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije v Haagu se nadaljuje sojenje nekdanjemu poveljniku bosanskih Srbov Ratku Mladiću. Minuli četrtek so ga namreč zaradi slabega počutja s sodišča odpeljali v bolnišnico. V ponedeljek je pričal David Harland, nekdanji predstavnik mirovnih sil Združenih narodov Unprofor. Mladićev odvetnik je z zaščitanjem Harlanda skušal relativizirati vlogo poveljstva srbske vojske v Bosni in Hercegovini ter srbsko stran predstaviti kot tisto, ki si je med vojno prizadevala za vzpostavitev miru.

ŠPANSKA POSOJILA

Obseg posojil španskim bankam s strani Evropske centralne banke je junija zabeležil nov rekord. Osrednja denarna ustanova v območju evra je namreč španskim bankam v juniju odobrila za dobrih 337 milijard evrov posojil. V reševanje španskih bank se bo sicer vključil začasni mehanizem za zaščito evra, kasneje pa tudi stalni mehanizem za stabilnost evra. Ta bo bankam na pomoč priskočil z do 100 milijard evri. Analitiki opozarjajo, da bi nov sveženj varčevalnih ukrepov, ki jih je Madrid napovedal minuli teden, lahko zavlekel recesijo vse do leta 2014.

STATISTIKA

Grčija je aprila zabeležila novo najvišjo stopnjo brezposelnosti doslej. Ta je po oceni grškega statističnega ura-

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVESNOST PRI GALLUSU

Odbor Slovenskega pevskega zbora Gallus je za nedeljo 15. julija priredil svojim članom, njihovim staršem in prijateljem zbora proslavo dveh dogodkov: Ureditev novih prostorov v Slomškovem domu v Ramos Mejii in notranjo proslavo petletnice, odkar je bil ustanovljen Gallusov mladinski pevski zbor. Javna proslava tega pomembnega dogodka v glasbenem in pevskem življenju Slovencev v Buenos Airesu bo oktobra meseca z javnim koncertom.

Ko je bila popoldne po tretji uri zbrana stara in mlada Gallusova pevska družina, s starši članov obeh zborov in prijatelji Gallusa s pevovodjem Gallusovega zbora dr. Julijem Savellijem in voditeljico Mladinskega zbora gdč. Nušo Kristanovo na čelu, je povzel besedo ing. Albin Mozetič.

SLOVENC V ARGENTINI BUENOS AIRES

Občni zbor Slovenke fantovske zveze

V nedeljo 22. julija bo v Slovenki hiši na Ramon Falconu ob pol 11 uri občni zbor Slovenske fantovske zveze.

Bo to prvi občni zbor odsekov, ki bodo na občnem zboru zastopani po delegatih. Vsak odsek pošlje pet delegatov volivcev, izmed katerih je eden določen po odseku za v zvezni odbor. Naloga delegatov je, da sklepajo in odločajo o vseh stvareh, ki se tičejo občnega zbora in določijo za v zvezni odbor določenim odbornikom funkcije.

Zastopstva odsekov so takole sestavljena: (delegat imenovan na prvem mestu bo prišel v zvezni odbor)

Lanus: Černak Jože, Barle Miha, Burja Tone, Goljevšček Marjan, Jan Čiril

San Martin: Petkovšek Gabrijel, Keržič Milan, Boltežar Marjan, Jesenovec Marijan, Boris Kodrič.

San Justo: Dajnk Mirko, Modic Lojze, Štefe Filip, Mehle Lojze, Bidovec Franc.

Ramos Mejia: Tomazin Jernej, Žakelj Janko, Maček Matjaž, Javoršek Tone, Žužek Andrej.

Moron: Markež Franci, Majhen Ivo, Troha Andrej, Kunčič Matjaž, Poglajen Avgust.

SLOVENSKA VAS

Lipahov »Glavni dobitek« na odru društva Slovenska vas v Lanusu. Ni dolgo tega, ko smo videli na tem odru ljubko igro »Pesem o božji ljubezni«, ki so jo domača dekleta tako doživeto zaigrala, da nobeno oko ni ostalo suho. Tokrat pa so se »stari« in »mladi« združili in so postavili nekaj veselega na oder. Tudi tokrat so tekle solze, pa ne zaradi žalosti in sočustvovanja s trpečimi, kakor pri prejšnji igri, ampak vsled obilnega smeha, ki se ga še tako resen gledalec ni mogel ubraniti. Veseloigra »Glavni dobitek« že bralca sili k smehu, kaj šele, če jo gledaš na odru.

BERAZATEGUI

V soboto, 14. julija je Slovenski dom v Berazategui odprl vrata in dal svoje prostore na razpolago šolskemu tečaju »Ivan Cankar«. Za to slovesno priložnost so bili povabljeni ne samo otroci in njihovi starši, temveč vsi rojaki iz bližnje in daljne okolice.

V lepo okrašeni dvorani, ki je predstavljal razred, nam je odbor Slov. doma pripravil čajanko s pestrim programom.

Svobodna Slovenija, 19. julija 1962 - št. 29

da znašala 22,5 odstotka. Dobro pa kaže Irski. Četudi je ta država v prvem četrletju letos zabeležila padec bruto domačega proizvoda, ni zdrsnila v recesijo, kot so kazali prvi uradni podatki. Glede na objavljeno revizijo se namreč irsko gospodarstvo v zadnjem četrletju lani ni skrčilo, temveč se je povečalo.

RESUMEN DE ESTA EDICION

EN CRISIS, PERO NO ESTRANGULADA

Es conocido que la crisis financiera, que se abate sobre Europa, afecta también a la economía eslovena. El actual gobierno del premier Janez Janša ha tomado medidas serias para hacer frente a la situación. Reducción de gastos y saneamiento de instituciones financieras son algunas de las medidas que se están implementando. Sin embargo, en el último tiempo en los medios de comunicación mundiales (incluso en el porteño *Ámbito financiero*) se ha presentado el caso esloveno como grave, al punto de ser el sexto país de la eurozona que necesitaría ser recitado, debido a la situación de NLB, el principal banco esloveno. Tanto el gobierno como las autoridades europeas desmentido esto. La situación es difícil pero no desesperante. Según lo confirmó en Bruselas el jefe del grupo euro, Jean-Claude Juncker, Eslovenia no tiene ninguna intención de pedir la ayuda financiera de Europa. (Pág. 1)

QUE PERDURE EL LEGADO

En el editorial de este número publicamos las palabras de la presidente de las organizaciones juveniles Marjanka Oblak del pasado 8 de julio en San Martín, con motivo del inicio de los *Días de la juventud* en los diferentes centros eslovenos. En sus dichos resaltó el orgullo de haber nacido en familias que los educan en un espíritu de pertenencia a la cultura eslovena. Se sienten bendecidos de ser parte y saben lo importante que es transmitirlo a los demás. El objetivo de los jóvenes en los Centros eslovenos debe ser integrar a la mayor cantidad de jóvenes, para trabajar y colaborar mutuamente; todos son importantes, cada uno aporta algo valioso al conjunto. Agradeció también los consejos y la ayuda de los demás integrantes de los Centros con los que se contribuye a continuar el camino que a través de 63 años conecta a las generaciones jóvenes con la fe, el deporte y la cultura eslovena, sobre todo en la lengua eslovena. Expresó el deseo de que cada uno se comprometa a hacer el mayor esfuerzo para que las siguientes generaciones reciban el legado. El futuro está en nuestras manos. (Pág. 1)

MENDOZA

Uno de los objetivos del centro esloveno mendocino es la preservación de los valores nacionales y el amor hacia Eslovenia, heredado de los predecesores. En los festejos del aniversario de la independencia eslovena se centraron no sólo en los acontecimientos históricos sino también en conocer el vínculo de los jóvenes eslovenos. El 24 de junio Nikolaj Štumberger fue el encargado de las palabras centrales. Comenzó su alocución con el relato escrito por Ivan Sivec sobre La fiesta de la siembra. En la cual, durante la primavera un extraño se asombra del agua clara, los campos cultivados, el viento amable, los bosques, las altas montañas y las cuevas del lugar. Se encuentra con un lugareño y le pregunta si todo aquello es suyo. El lugareño le responde que de hecho sí, es su tierra, es su hogar. Y es tan bella porque en cada primavera plantan nuevamente en ella amor, trabajo, sueños... Lo hacen porque la tradición de los abuelos dice que 'no hay cosecha sin siembra'. Por lo tanto, para nosotros la siembra es tiempo de fiesta, no importa que la cosecha sea tardía... Luego Nikolaj expresó cómo siente él, como joven esloveno, el día de la independencia de Eslovenia. Hacia el final de su oratoria hizo referencia al relato de I. Sivec. Afirmó que los bailes folclóricos, la comida, el idioma, el amor por el canto y la música son su alimento, son el regalo que recibió de los antepasados y que le dejará a sus nietos. Esta cultura no le da mera identidad sino que enriquece su alma. (Pág. 4)

BÚSQUEDA

La Embajada de la república de Eslovenia solicita que se presenten los familiares de IVAN UJCIC, nacido el 31/05/1905 en Jelšan; hijo de Ivana Ujčić y Jožef Ujčić, quien llegase a la Argentina tras la primera guerra mundial; el contacto se perdió cerca del año 1950. Agradecen cualquier dato que puedan suministrar de la persona que está siendo buscada y/o posibles familiares. Desde ya, muchas gracias.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Znidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **eslovenia@sinectis.com.ar** in **eslovenia@gmail.com**
Za Društvo ZS: Franci Znidar / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Marjanka Oblak, Marija Ivana Tekavec, Lučka Oblak Čop, Regina Truden Leber, Monika Češarek Kenda, Božidar Bajuk in Vladimir Jurij Voršič.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 500.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 635.-; beli papir \$ 710.-; Bariloche; \$ 560.-; obmejne države Argentine, 215.- US dol.; ostale države Amerike, 225.- US dol.; ostale države po svetu, 235.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 165.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**
Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucía Bogataj
 Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
 Tel. 4441-1264/1265

TTS VIAJES
Alenka Vivod
 5294/3884
 155/660/0859 - avivod@ttsviajes.com
GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji. Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI
Dobovšek & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel./Fax: 4602-7386.
 E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com

Dra. Ana C. Farreras de Kocar - Suscesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683
 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

RED ZA ZASLUGE

V četrtek, 12. julija je bila v Predsedniški palači posebna slovesnost, na kateri je predse-

Ministrica Ljudmila Novak čestita patru Božiču

dnik RS Danilo Türk patru Cirilu Božiču vročil odlikovanje z redom za zasluge. Pater Cyril Božič si je odlikovanje zaslužil za neprecenljive zasluge pri ohranjanju slovenske kulture in jezika med Slovenci v Avstraliji ter nesebično pomoč slovenskim rojakom v Avstraliji.

Na slovesnosti v Predsedniški palači je bila prisotna tudi ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu Ljudmila Novak, ki je patru Božiču čestitala za prejeto odlikovanje in se mu v imenu Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu zahvalila za vse njegovo delo med Slovenci v Avstraliji.

Pater Cyril Božič se je predsedniku zahvalil za odlikovanje. Dejal je, da je to priznanje vsem slovenskim rojakom v Avstraliji, ki skupaj negujejo in ohranjajo slovensko narodno iden-

Pater Cyril Božič odlikovan

titeto in kulturno dediščino, ki so jo s seboj prinesli iz domovine. Dodal je, da se Slovenci v Avstraliji skupaj trudijo čim tesneje sodelovati z domovino, zdaj predvsem na gospodarskem področju. Pater Božič je izrekel zahvalo tudi ministrici Ljudmili Novak, Uradu ter vsem drugim, ki so zaslužni za aktivno vez med matico in diasporo. Ob tem je izrekel tudi upanje, da bodo Slovenci po svetu dobili predstavnika v Državnem zboru.

Pater Cyril Božič, duhovnik frančiškanskega reda, je zadnje desetletje duhovniški vodja slovenskega misijona v Melbournu v Kewu, ki je osrednja stična točka za celotno slovensko skupnost v avstralski zvezni državi Victoria. Njegov misijon je poleg verskega tudi kulturno, socialno in izobraževalno središče za Slovence.

Pater Cyril Božič je prvič prišel v Avstralijo leta 1982 in tam ostal deset let. Najprej je pomagal v verskem in kulturnem središču sv. Rafaela v Sydneyju, kjer se je poleg pastoralnega dela takoj lotil tudi širjenja kulturne dejavnosti. Zavzel se je za Slomškovo sobotno šolo slovenskega jezika, slovenske radijske postaje, urejal glasilo Rafael in pisal članke, spodbujal mlade in jim pomagal pri ustanavljanju raznih zabavnih skupin, igralskih in pevskih zborov, prirejal slikarske razstave, predstave in turneje, kulturna srečanja, obnovil cerkev in dvorano ter bil pobudnik za koncert mladih, ki vsako leto poteka v drugem avstralskem velemestu. Delo za ohranitev slovenskega jezika, kulture, pesmi in plesa med mladimi, tudi tistimi, ki so že tretja ali četrta generacija Slovencev, mu je v največje veselje.

Med osamosvajanjem Slovenije je dejavno sodeloval pri gibanju Slovencev v Avstraliji za pomoč Sloveniji in njenim prizadevanjem za pravico do mednarodnega priznanja njene državnosti. Svoje delo v Avstraliji je nadaljeval leta 2001 v Melbournu, kjer je dokončal tudi magisterij o umetniku slovenskega rodu Stanislavu Rapotcu, ki je živel in ustvarjal v Avstraliji.

Priljubljenost patra Božiča jasno govori o tem, da je Slovence v Avstraliji pritegnil s svojo predanostjo slovenskemu človeku, ljubeznijo do slovenske kulture in jezika, predanostjo vrednotam slovenskega duha, a hkrati tudi z

vero v ustvarjalno moč posameznika, v pomen skupnega dela ter spoštovanja različnosti in enakopravnosti. Pater Božič - z dušo in telesom predan svojemu poklicu in narodu - je s svojim pastoralnim in kulturnim delovanjem Slovence povezal tudi z vero v smisel, ki ga človekovemu bivanju dajejo medsebojna pomoč in solidarnost, poštenost ter sodelovanje.

OBVESTILA

SOBOTA, 21. julija:
Igra »Zakonci stavkajo«, ob 20. uri v Našem domu v San Justo

NEDELJA, 29. julija:
Srečanje molivk in molivcev Živega rožnega venca, ob 15.30 v Slovenski cerkvi.

Kosilo upokojencev in prijateljev v Našem domu v San Justo.

SREDA, 1. avgusta:
Učiteljska seja voditeljic, ob 19.30 v Slovenski hiši.

PETEK, 3. avgusta:
Igra na Pristavi
SOBOTA, 4. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Sestanek staršev in razdelitev spričeval.

ZSMŽ iz Slovenske vasi predstavlja pravljíč-

ni večer »Puhkova kresna noč«.

Igra na Pristavi
ČETRTEK, 9. avgusta:
ZSMŽ bo imela svoj redni sestanek, ob 15.30 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 11. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

DAROVI

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena je daroval NN Carapachay 200.- pesov. **Bog povrni!**

PORAVNAJTE NAROČNINO!

BRON ZA MLADE ROKOMETAŠE

Slovenska moška rokometna reprezentanca je osvojila bronasto kolajno na evropskem prvenstvu do 20 let, potem ko je v zadnji tekmi za končno tretje mesto v Ankari po izvajanju sedemmetrovk premagala Švedsko. Naslov evropskih prvakov so osvojili Španci, ki so v velikem finalu prepričljivo premagali Hrvaško.

TAKO PA NE, BLAŽ ...

Avstrijska nacionalna protidopinška agencija je slovenskega kolesarja Blaža Furdija, člana avstrijske ekipe TirolCycling Team, kaznovala z dveletnim suspenzom, potem ko so pri testiranju odkrili zlorabo anfetaminov. Kazen je retroaktivna in je stopila v

veljavo že 6. maja letos, zato se Furdiju brišejo vsi dosežki po tem terminu. Štiriindvajsetletni Furdij je pred časom ob objavi pozitivnega testa pojasnil, da je na enem od praznovanj v Sloveniji maja letos ob alkoholu nevede zaužil tudi drogo »speed« in dogodek obžaloval. Le nekaj dni kasneje je moral na dopińsko kontrolo.

LORBOK OSTANE V BARCELONI

Čeprav je kazalo, da bo slovenski košarkar Erasm Lorbek svojo kariero nadaljeval kot Ginobillijev kolega v ligi NBA pri San Antonio Spurs, je končno podaljšal pogodbo s špansko Barcelono Regal do 30. junija 2015. Pogodba

pa naj bi bile letno vredna več kot tri milijone evrov. Katalonci so se za podpis odločili, ker so po prihodu Lorbka iz moskovskega kluba CSKA v treh letih osvojili 11 pokalov. Lorbek je imel poglobljeno vlogo pri osvajanju evrolige, druge v zgodovini kluba, dveh državnih naslovov v ligi ACB, dveh kraljevih pokalov, treh superpokalov in treh katalonskih pokalov.

NOGOMETNE SELITVE

Nogometnaš Maribora Etien Velikonja bo športno pot nadaljeval pri angleškem drugoligašu Cardiffu. Triindvajsetletni napadalec vijoličastih se bo valižanskemu klubu pridružil 25. julija. V klubu o višini odškodnine niso spregovorili.

KOSILO ZA UPOKOJENCE IN PRIJATELJE

v Našem domu - San Justo

29. julija ob 13. uri

Prijave pri Mici: 4441-5528 ali Pavli: 4658-6157

Vsi prav lepo vabljeni!

OSEBNE NOVICE

Rojstvo

V sredo, 4. julija se je rodil **Santiago Juhant**. Mamica je Eugenia roj. Tomažević očka pa Andrej. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Nova diplomantka

Na buenosaireški državni univerzi (UBA) je 14. julija dokončala študije in postala zdravnica **Veronika Grbec**. **Čestitamo in želimo obilo uspehov!**

Smrt

V Villa Bosch (San Martín) je umrl **Jože Strle** (83). **Naj počiva v miru!**

Le dieu du carnage bog masakra

petek 3.
 in sobota 4. avgusta
 na Pristavi

Sobota, 21. julija ob 20. uri v Našem domu San Justo

»Zakonci stavkajo«

HANCO PROČ !!!
 STAVKAMO !!!

Veseloigra

Vstopnina: prostovolni prispevki. Po igri na razpolago večerja. **Ves dobiček bo za misijonarja p. Petra Opeka**

Prisrčno vabljeni!!